

Määräysosa

- 1) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20.9.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 säännöksiä ja erityisesti sen 61 ja 62 artiklaa on tulkittava siten, että niissä ei edellytetä eikä lähtökohtaisesti kiellä sellaisten kansallisten säännösten antamista, joissa säädetään, että paikallinen toimintaryhmä, joka täyttää kaikki kyseisen asetuksen 62 artiklan 1 kohdassa luetellut edellytykset, voi toimia vain tietyssä oikeudellisessa muodossa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin varmistuttava siitä, että kun otetaan huomioon tällaisen lainsäädännön kaikki merkitykselliset ominaispiirteet, sillä ei estetä asetuksen välitöntä sovellettavuutta ja siinä täsmennetään itse asetuksessa jäsenvaltioille annetun harkintavallan käyttöä asetuksen säännöksissä asetetuissa rajoissa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on myös varmistuttava siitä, että kyseinen kansallinen lainsäädäntö on Euroopan unionin perusoikeuskirjan määräysten ja unionin yleisten oikeusperiaatteiden mukainen.
- 2) Unionin oikeuden vastaista ei lähtökohtaisesti ole se, että kansallista lainsäädäntöä, jossa säädetään, että paikalliset toimintaryhmät voivat toimia vain tietyssä oikeudellisessa muodossa, voidaan soveltaa vuoden siirtymäajan jälkeen paikallisiin toimintaryhmiin, jotka on perustettu toisessa oikeudellisessa muodossa aiemman kansallisen lainsäädännön nojalla, vaikka tukiohjelmat ja niihin liittyvä ohjelmakausi ovat käynnissä. Näin on kuitenkin vain siltä osin kuin – kun otetaan huomioon erityisesti kyseisten perättäisten kansallisten lainsäädäntöjen ominaispiirteet itsessään ja näiden lainsäädäntöjen konkreettiset vaikutukset – uuden lainsäädännön soveltamisella tällaisiin paikallisiin toimintaryhmiin täsmennetään asetuksessa N:o 1698/2005 jäsenvaltioille annetun harkintavallan käyttöä asetuksen säännöksissä asetetuissa rajoissa ja kun tässä soveltamisessa noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan määräyksiä ja unionin yleisiä oikeusperiaatteita, minkä tarkistaminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä.

⁽¹⁾ EUVL C 156, 1.6.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 30.1.2014 (Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelonan (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – France Telecom España, SA vastaan Organismo de Gestión Tributaria de la Diputación de Barcelona

(Asia C-25/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivi 2002/20/EY — Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajilta perittävä maksu paikallisen julkisessa omistuksessa olevan maa-alueen yksityiskäytöstä tai hyödyntämisestä tiettyyn tarkoitukseen — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Vastaus, joka on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä)

(2014/C 112/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona

Asianosaiset

Kantaja: France Telecom España, SA

Vastaaja: Organismo de Gestión Tributaria de la Diputación de Barcelona

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona – Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 21) 13 artiklan tulkinta – Korvaukset käyttöoikeuksista ja oikeuksista laitteiden asentamiseen – Kunnan julkinen alue – Oikeuksien luovutus ja käytön hallinnan luovutus

Määräysosa

Unionin oikeutta on tulkittava yhdistetyissä asioissa C-55/11, C-57/11 ja C-58/11, Vodafone España ja France Telecom España, 12.7.2012 annetun tuomion (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) valossa siten, että se on esteenä sellaisen maksun soveltamiselle, joka kohdistetaan julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen asennettujen järjestelmien yksityiskäytöstä tai hyödyntämisestä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 13 artiklassa tarkoitettuun tavoin sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajiin, jotka eivät omista kyseisiä järjestelmiä.

(¹) EUVL C 108, 13.4.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 30.1.2014 (Tribunale Ordinario di Firenzen (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Paola C v. Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Asia C-122/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Direktiivi 2004/80/EY — 12 artikla — Tahallisten väkivaltarikosten uhreille maksettavat korvaukset — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)

(2014/C 112/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Ordinario di Firenze

Asianosaiset

Kantaja: Paola C

Vastaaja: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunale Ordinario di Firenze – Rikoksen uhreille maksettavista korvauksista 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/80/EY (EUVL L 261, s. 15) 12 artiklan tulkinta – Soveltamisala – Säännöstö, jossa ei säädetä sellaisesta jäsenvaltion alueella tapahtuneiden tahallisten väkivaltarikosten uhreille maksettavista korvauksista koskevasta järjestelmästä, jolla taattaisiin oikeudenmukaisen ja riittävän korvauksen maksaminen kaikille väkivaltarikosten uhreille

Määräysosa

Unionin tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen vastaamaan Tribunale ordinario di Firenzen (Italia) esittämään ennakkoratkaisukysymykseen.

(¹) EUVL C 141, 18.5.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 16.1.2014 – Valittajana nfon AG sekä muina osapuolina Fon Wireless Ltd ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Asia C-193/13 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus N:o 40/94 — Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "nfon" — Väite, jonka on tehnyt sellaisen yhteisön kuviomerkin, joka sisältää sanaosan "fon", ja kansallisen sanamerkin FON haltija — SMHV:n valituslautakunta hylkäsi väitteen)

(2014/C 112/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa